

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

gerne og desuden en af Landbrugsraadet udpeget Repræsentant; man hørte naturligvis hans Mening om Tingene, og den er jo ogsaa nedfældet i den Skrivelse, som jeg fik fra Udvalget, dateret den 15. Maj, hvori der staar, at:

„Den af Landbrugsraadet udpegede Repræsentant, Redaktør Niels Jørgensen, har derimod ikke kunnet tiltræde, at der gennemføres Weekendlukning om Lørdagen før Kl. 17 eller subsidiært Kl. 16, idet han har fremhævet det ønskelige i, at Landbefolkningen faar størst mulig Adgang til at gøre Indkøb i Byerne om Lørdagen.“

Dette Standpunkt kan man selvsagt godt forstaa. Jeg vil dog alligevel gerne sige, at naar man skal lovgive paa dette Omraade paa Baggrund af den Bemyndigelse, der blev givet i Henhold til Vareforsyningsloven, saa maa man tænke paa de forskellige Faktorer, som spiller ind. Man bør tænke paa Medhjælperne i de store Forretninger, de vil ogsaa gerne ud i Solen; tænke paa Smaaforretninger, der passes af Manden, eventuelt Konen alene, ogsaa de bør have nogen Fritid. Men paa den anden Side er det klart, som allerede sagt, at man skal ogsaa tænke paa Kunderne og ifølge Sagens Natur ikke mindst paa Landmændene og Landbrugets Medhjælpere, der ofte har en lang Arbejdsdag. Det gælder ogsaa andre Erhverv, jeg kan nævne enligstillede og selverhvervende Kvinder — det er allerede nævnt af en æret Ordfører —, der efter endt Arbejdsdag skal gøre Indkøb til deres Husholdning. Jeg skal heller ikke undlade at nævne, at jeg efter Fremsættelsen af Lovforslaget har faaet adskillige Henvendelser fra selverhvervende og for øvrigt ogsaa fra handlende. Jeg har faaet en Henvendelse fra Tekstilunionen, der ønsker Lukketiden fastsat til Kl. 18 de fire første Dage i Stedet for 17,30. Men alt i alt vil jeg mene, at det høje Folketing bør akkviescere ved de foreslaaede Tider, som er nævnt i denne midlertidige — og som det er sagt af et æret Medlem: forsøgsvis Lovgivning, en Lov, der altsaa skal udløbe ultimo November 1947.

Det ærede Medlem Hr. Gyldenslette spurgte mig, om jeg kunde tænke mig i god Tid at forberede en Overgang fra denne midlertidige Lov til en eventuel Fornyelse

af den nugældende Lov af 1932. Jeg kan dertil svare, at jeg mener at kunne love, at Handelsministeriet vil forberede en ny Lovgivning paa dette Omraade, saaledes at vi ikke skal være nødsaget til automatisk at falde tilbage til Loven af 1932.

Det ærede Medlem Hr. Holst var inde paa, at Arbejdstiden i Butikker ofte kunde siges at være lang. Det er rigtigt, men nu bliver denne Tid jo ogsaa lovfæstet kortere end tidligere, og naar man skal se Sagen fra alle Sider — og det skal man jo ved en slig Lovgivning —, er det da ogsaa saadan, at der i hvert Fald periodisk i visse Butikker kan være ledige Stunder bag en Disk.

Det ærede Medlem Hr. Hoff udtalte som sin Mening, at der blev taget mere Hensyn til Kunderne end til Ekspedienterne. Det kan jeg aldeles ikke erkende. Jeg mener, det ligger nogenlunde midt imellem. Der er taget Hensyn til Butikshandelens Folk og Medhjælperne, og noget, men virkelig ikke overmaade meget Hensyn til Kunderne. For det er rigtigt, som det gentagende er sagt, at der vil være adskillige, som ogsaa vedblivende vil have Vanskelighed ved at kunne komme ind i en Butik inden Lukketid efter at have forladt deres Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Hoff spurgte ogsaa, om Udvalget skulde arbejde videre. Nej, Udvalget har afsluttet sit Arbejde, og, som jeg har sagt til de Konservatives Ordfører, jeg haaber, at maaske de samme Personer — derom kan jeg ikke sige noget i dette Øjeblik — igen kan komme til at arbejde med Problemet, forud for at vi atter paa Rigsdagen skal beskæftige os med Lovgivningen paa dette Omraade.

Jeg er enig i, at der er en Uensartethed i, at enkelte Butikker har aabent længere end andre, men i Loven af 1932 var der mange flere Uensartetheder. At Bagernes Butikker skal holde længere aabent end andre, finder jeg slet ikke urigtigt, jeg vil endda sige tværtimod. Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa over for Offentligheden, som ikke altid ser en Lovs Ordlyd i Enkeltheder, selv om denne Lov kun bestaar af faa Paragraffer, at der er ogsaa en Bestemmelse om, at disse Butikker skal holde aabent en Time længere de fire første Dage i Ugen. Der er yderligere en Bestemmelse, jeg personlig har været glad for. Det